

vedrører Danmark, fordi vi synes, det er klogest at indrette os sådan i Danmark, og jeg håber da heller ikke, ministeren har opgivet, at vi kan vedblive med at lave dansk lovgivning dér, hvor vi synes, det er klogest.

Jeg tog i virkeligheden ordet for at oplyse SF's stedfortrædende ordfører og ministeren om, at vi dog trods alt har fået oversendt høringssvarene. Det var derfor, jeg kunne stille spørgsmålet. De kom faktisk i går, så nogle af os har læst dem.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Birte Weiss):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 116:

Forslag til folketingsbeslutning om dansk deltagelse i en NATO-ledet multinational styrke i Albanien.

Af udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen). (Fremsat 8/4 99).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Per Kaalund (S):

Det er forståeligt, at den albanske regering retter henvendelse til NATO med en anmodning om, at man bistår til løsning af de meget store problemer, der er i den nordlige del af Albanien, hvor der er mange fordrevne og flygtninge fra Kosovo. Samtidig er det jo en konsekvens af en etnisk udrensning af en karakter, som vi sjældent har set. Det er i hvert fald adskillige år siden her i Europa. Og der skal gøres en stor indsats, og den skal gøres hurtigt.

Vi ved også, at infrastrukturen i den nordlige del af Albanien nok ikke er særlig god. Der er også andre mere kriminelle kræfter måske, der arbejder i disse områder til skade for en humanitær indsats. Så det er vigtigt, at både de organisationer, der er tale om, som arbejder i disse områder, og som skal arbejde i disse områder, og også deres ledsagere bliver beskyttet på betryggende vis. Og her har NATO en organisation opbygget, og man kan umiddelbart gå ind.

Vi finder det rigtigt, at Danmark deltager i dette. I det hele taget må vi konstatere, at Danmark på en række områder er i stand til hurtigt at udøve en indsats på disse områder. Vi er samtidig meget tilfredse med, at det er UNHCR, altså FN's organisation, der skal lede det egentlige humanitære arbejde, mens beskyttelsesopgaverne bliver under NATO's ledelse.

Vi konstaterer også med tilfredshed, at også andre end NATO-lande kan deltage i denne styrke, som i første omgang sættes på at blive på 6.000-8.000 mand.

Der kan blive tale om at anvende militær magt. Det bliver forhåbentlig ikke nødvendigt, men der kan være tale om det, og det skal være den sikkerhed, som de humanitære organisationer arbejder under og også tilsvarende for de fordrevne og for flygtningene.

Den danske indsats er sat til i første omgang at skulle udgøre ca. 200 mand, der meget hurtigt kan rykke ud. Jeg synes også, at det her er værd at konstatere, at det danske forsvar har en opbygning, så man er i stand til med kort varsel at klare en opgave af denne art. Der skal selvfølgelig også materiel med de 200 mand, og omkostningerne beløber sig for det første halve år til ca. 50 mio. kr.

Hvis der bliver tale om en eventuel større og mere udvidet indsats, så vil regeringen vende tilbage til enten Det Udenrigspolitiske Nævn eller til Folketinget.

Den socialdemokratiske folketingsgruppe kan anbefale, at vi går ind i denne opgave, og kan altså anbefale forslaget. Det er nødvendigt, og det er vigtigt, og vi må ønske, at disse kamphandlinger i området bliver standset rimelig hurtigt.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg har to spørgsmål til den socialdemokratiske ordfører. Det ene spørgsmål, som jeg synes er rimelig relevant at få afklaret, når man sender militære tropper ud, er: Hvem er det, man for-